

# ЗОРНИЦА

СЕДМИЧЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

Зорница ся издава всякой Четвъртъкъ. Цѣна-та за едикъ година е 30 сребърни гроша, а за тѣсть мѣсеца 15 сребърни гроша. Било-то меджидіе ше ся пріема за 20 гр. рубли-та за 16 гр. и франкъ-тъ за 4 1/2 гр. Спомоществованіа-та трѣбва всякога да сѣ прѣдлагатъ и да сѣ испращатъ въ полицѣ, въ група, или въ Австрійскы пощенскы тилбры (пулове) на Редакторъ-тъ у Американъ Ханъ въ Цариградѣ. Извѣстія сѣ вѣстятъ по 2 гр. на редъ-тъ.

Година 4.

ЦАРИГРАДЪ, ЧЕТВЪРТЪКЪ, 1 НОЕВРІЙ 1879.

Брой 44

“НЕ СЯ СРАМУВАМЪ ОТЪ БЛАГО-  
ВѢСТВОВАНИЕ-ТО ХРИСТОВО.” (1)

1.

Кой е тойзи, който казва че не ся срамува отъ Евангеліе-то Христово? Савль Тарсанинъ-тъ, послѣ нарѣченъ Павелъ. Къвъ чловѣкъ бѣше Савль Тарсанинъ-тъ? Той не бѣше единъ отъ онія, които пріиматъ Евангеліе-то само и само защото сѣ родомъ отъ Христіанскы народъ и сѣ въспитанъ отъ дѣтство-то си, въ Христіанскы-тъ ученія, защото отъ младость-тъ му неговый-тъ умъ бѣше напълненъ съ Фарсеекы прѣданія.

Павелъ не бѣше единъ отъ онія тѣ-поумны и лековѣрны, които сѣ готови да усвоѣтъ всяко ново ученіе, защото отъ първо той ся противи силно на Христово-то Евангеліе. Отъ първо той защищаваше мѣжественно ветхъ-тъ Еврейскъ вѣрѣж и всякъкъ ся борилъ за да сире распространіе-то на новъ-тъ Христіанскъ вѣрѣж. Когато народъ-тъ гоняше даже до смърть първы-тъ Христіанскы проповѣдники, Павелъ ся съгласилъ на гоненія-та имъ; и толкова усердно и прѣданно ся противи той на Христіанскъ-тъ вѣрѣж, што не ся задоволилъ да ограничи усилія-та си само въ свой-тъ си градъ, но отиде и по други мѣста за да гони онызи които сѣ исповѣдвахъ.

Павелъ не бѣше единъ отъ онія просты, невѣжы и суевѣрны, които не сѣ въ състояніе внимателно да испитатъ и мѣдро да отсѣждатъ. Той, поне, не бѣше простъ рыбарь, нито неученъ мытарь. Той бѣше ученикъ на единъ отъ най-отличны-тъ учителя въ Иерусалимъ; а колкото за умственны-тъ му способности, нека говорятъ сами-тъ онія, които сѣ ся заели да опровергаватъ еписанія-та му.

На кои казва Павелъ че не ся срамува отъ Евангеліе-то Христово? Казва ли го на онія, които живѣтъ въ нѣкое просто Галилейско село? Не, никакъ; но на самы-тъ жители на Римъ, — великолепна-та столица на образованная свѣтъ, — дѣто ся намираше най-высокій степенъ на умственно развитіе и тоже на нравственно отпаданіе, и дѣто Евангелскы-тъ ученія щѣхъ да ся считать за безуміе. Да, даже въ Римъ, Павелъ не ся срамуваше отъ Евангеліе-то Христово.

Защо не ся срамуваше той отъ Христово-то Евангеліе? Той ни казва зашто не ся срамуваше отъ него. Той не ся срамуваше отъ *происхожденіе-то* му, защото то нма начало-то си отъ Бога. Той не ся срамуваше отъ *цѣль-тъ* който го гоняше, защото ся стремилъ да избави отъ грѣхъ-тъ и отъ смърть-тъ всякы-тъ, които быхъ го пріели. Той не ся срамуваше отъ *средства-та*, на които то уповаваше за да извърши

прѣдпріятіе-то си, защото средства-та, на които то уповаваше, бѣхъ мѣдрость-та Божія и сила-та Божія.

1) Павелъ не ся срамуваше отъ *происхожденіе-то* на Евангеліе-то.

Нѣкой може да попыта каквы причины е имало за да ся срамува чловѣкъ отъ происхожденіе-то му? На това отговарямы че, споредъ както сѣди свѣтъ-тъ, имало е причины за срамуваніе; зашто кой бѣ тойзи Исусъ, отъ Евангеліе-то на когото Павелъ не ся срамуваше?

Дѣ бѣше роденъ Исусъ? Въ нѣкой царскый палатъ ли, или въ нѣкой градъ знаменитъ по богатство-то и образованіе-то си? Не; той бѣ роденъ въ единъ подчиненъ область, въ едно просто село, въ единъ яслъ.

Отъ какво семейство бѣше той? Бѣше ли той отъ царско семейство, или ако не отъ царско, то поне отъ нѣкое знаменито семейство, което да ся отличава по высокій си чинъ и прѣвѣсходны-тъ си прѣимущества? Не; той бѣше сынъ на единъ до тогава непознатъ дѣвѣж, сгодена за единъ дърводѣлецъ.

Каква личность бѣше самси Исусъ? Бѣше ли той богатъ за да може щедро да възнаграждава послѣдователи-тъ си? Не; той бѣше бѣденъ. Прѣвъ живота си, той нѣмаше дѣ да подклони главъ-тъ си; и когато умрѣ, единъ пріятель подарилъ мѣсто за гробъ-тъ му.

Отличилъ ся Исусъ като философъ?

Неговы-тъ ученія украсены ли сѣ книжевыя хубость и сѣ дълбокы философій, та да сѣ привлѣкли любители-тъ на философско ученіе? Не; негова-та работа бѣше да учи простый-тъ народъ, и неговы-тъ ученія сѣ толкова просты што всякой единъ може да ги разбере.

Отличилъ ся Исусъ като прѣобразователь и законодатель тѣй што да ся уважава отъ цѣлый-тъ народъ? Не; той ся считаше отъ съселяны-тъ си какъ то сынъ на Иосифа дърводѣлца, отъ народа като Веелзевула, отъ книжници-тъ и Фарисей-тъ като богохулникъ, отъ Римскый управитель като смутитель на миръ-тъ и отъ всякы-тъ като злодѣецъ.

Това като е тѣй, зашто Павелъ не ся срамуваше отъ Исуса? Зашто свѣтлина отъ небе-то бѣше просвѣтила умъ-тъ му и чрѣвъ онаѣж свѣтлинѣ Исусъ бѣше му ся открилъ такъвъ какъвто сѣ е; и когато Павелъ видѣлъ Исуса въ тѣзи свѣтлинѣ, той му ся прѣдставилъ не като простъ Назорянинъ но като самый-тъ Сынъ Божій, и просты-тъ условія на земный-тъ Исусовъ животъ му ся прѣдставили като украсены съ небесныя слава.

Истина е че Исусъ не бѣше роденъ въ Римъ нито въ Аѳонъ, но въ Внелеемъ; но не бѣше ли ся прѣдказало че отъ Внелеемъ ше пълзе Владѣтель-тъ на людіе-то Божіе?

Истина е че Исусъ не основа едно философско училище, но не бѣхъ ли пророци-тъ изрекли най-славны-тъ си прѣдказанія за одного, който ще поучава простый-тъ народъ?

Истина е че Исусъ бѣше прѣзрентъ и отхвърленъ отъ чловѣцы-тъ, но не бѣше ли прѣдказано, че когато дойде Мессія, чловѣцы-тъ щѣхъ да го прѣзиратъ и да го отхвърлятъ?

Завѣса-та на плѣтекъ-тъ гордость и на Иудейскый фанатизмъ бѣше ся раздрала и Исусъ ся прѣдставилъ на Павла като сійане-то на Отецескъ-тъ слава.

Исусъ ся прѣдставилъ на Павла не само като сынъ на единъ дѣвѣж, но и като възлюбленный Сынъ Божій; не като единъ прѣзрентъ подданникъ на Римскъ-тъ Имперіи, но като Царь на царіе-тъ; не като учитель на простый-тъ народъ, но като откровитель на божественны истинны; не вече като несчастнъ жьртвѣ на чловѣчскъ злобѣ, но като самовольно приношеніе за чловѣческо искупленіе. Павелъ, тѣй просвѣтенъ, разбралъ че Исусъ участвовалъ въ земный животъ на чловѣцы-тъ за да могатъ и тѣ да участвуютъ въ неговыя небесенъ животъ; че той ся подложилъ на най-долны условия, за да може да приближи до най-просты-тъ отъ чловѣчскый-тъ родъ; че той унизылъ себе си, за да могатъ чловѣцы-тъ да ся въздигнуть; че той стаилъ бѣденъ, што чловѣцы-тъ да ся обогатятъ; че той поучавалъ толкова просто, за да могатъ всякы да разбиратъ ученія-та му; че той пострадалъ даже крестныя смърть, за да дарува вѣченъ животъ на погубляющы-тъ ся.

Това като е тѣй, то не е чудно че Павелъ не ся срамуваше отъ Евангеліе-то Христово, защото оноа, което свѣтъ-тъ считаше за укоръ на Евангеліе-то, е наистинѣ слава-та му. Тѣй просвѣтенъ, той можаше да каже даже на Римляны-тъ, че той не ся срамуваше отъ Евангеліе-то Христово, защото начало-то му е отъ Бога.

*Незадоволство.* При венчко че Кайи Марій живѣлъ седмдесетъ години, былъ едничкый-тъ Римлянинъ, който седмъ лѣти былъ избранъ за Римскый Консулъ, и натрупалъ толкова богатства што можалъ да съперничествува съ нѣколко царіе, пакъ не былъ доволенъ и въ смъртныя си часъ скѣрбилъ за дѣто умираня прѣди да сполучи венчкы-тъ си желанія.

*Ябълка-та въ стькло.* Между украшенія-та въ стьлѣ-тъ на бабѣ ми, имаше и една ябълка въ едно стькло. Стькло-то бѣше валчесто и ябълка-та пълняше почти венчкы-тъ му вжтрѣшность. Мени ся видѣ много чудно и понекакъ да узнаѣж отъ дѣ ся е вѣврела ябълка-та. Крадешката азъ ся подкачихъ на единъ

столь за да разгледамъ по-отбавно стькло-то и да ся увѣриж даи не ся отварило то нѣкъдѣ, отъ дѣто да е туренъ ябълка-та. По за мое удивленіе стькло-то бѣше цѣло и нѣмаше отъ нѣкъдѣ да ся отвари и затвари. И тѣй цѣлыя день азъ му ся чудихъ и не можяхъ да задоволиж дѣтнеко-то си любопытство. Една заранъ, като ся расхождахъ въ градинѣ-тъ, видѣхъ и разбрахъ венчко това, косто до тогава бѣше една тайна за мене. На едно ябълково дърво съзрѣхъ едно голѣмничко валчесто стькло, вързано за единъ клонъ, и вжтрѣ въ стькло-то бѣше провѣрна една малка ябълка, която растяше въ стькло-то. Тогава азъ разбрахъ че ябълка-та още когато была мѣиника, сѣ іж провѣрели въ стькло-то прѣвъ тѣнѣж-тъ му дупчицѣ и че така тя пораснѣла въ него.

Много лѣти съмъ мыслилъ че ябълка-та въ стькло-то прилича на грѣхъ-тъ въ срдце-то. Както ябълка-та тѣй и грѣхъ-тъ, ако ся оставя, може да хване корень въ млади-тъ срдца и слѣдъ като порастне мѣжно може да ся искорени.

Геология-та ни доказва че мѣста, които нѣкога сѣ были издигнаты надъ море-то, въ продълженіе на много вѣкове сѣ снижили до толкова што сѣ ся покрыли съ водъ; а мѣста, които нѣкога сѣ были толкова ниски што сѣ были покрыты съ водъ, слѣдъ много вѣкове сѣ ся издигнали надъ морекъ-тъ равнинѣ. Полета-та и хълмове-тъ, на които сѣ създани есгашни-тъ градове, прѣди много вѣкове сѣ были подъ водъ-тъ. На върхове-тъ на Хималайскы-тъ планины, които сѣ 18,000 крака высоки надъ морекъ-тъ равнинѣ, нампратъ ся охлиткы утаены тамъ още отъ вѣрме-то, когато тѣзи планины сѣ были подъ море-то.

Дѣно-то на море-то не е всякога равно, нито наведено еднакво навсякъдѣ. Както суша-та тѣй и морско-то дѣно има, ако и не до сѣщѣ-тъ степенъ, пространны полета, высоки хълмове и планины и дълбоки долины. Но въобще по морско-то дѣно не ся нампратъ толкова стрѣмны высочины и дълбочины, какъ выто има по сушѣ-тъ. Тамъ дѣто морско-то дѣно е наведено, наведенность-та въобще е умѣрена и редовна. Относетелно морско-то дѣно, ний можемъ да ся научимъ нѣщо си отъ онызи страны, които, сравнително съ други страны, отъ рано сѣ ся издигнали надъ море-то. Полета-та, наричаны Ландѣ въ Франціи, нискы-тъ полета които сѣ замѣстили заливъ-тъ Поату, една голѣма часть отъ пустыни-тъ Сахарѣ и широки-тъ полета наричаны *пампасъ* въ Ла Платѣ показватъ че наведенность-та на морско-то дѣно въобще е редовна.

Разны силы дѣйствуютъ въ море-то за да направятъ дѣно-то му равно: вѣл-

(1) Ром. 1; 16.

ны-тъ които откъртватъ канары, рѣкы-тъ които безпрѣстанно влекжтъ огромны количества вещества въ море-то и останкы-тъ на мнѣрияды органически животинкы, които умирають въ море-то, венчыкы-тъ си съдѣйствувать да направяють равно морско-то дѣло.

### ВЪПРОСЪ-ТЪ ЗА ДАНЪЦЫ-ТЪ.

1.

Наскоро Народны-тъ Събрания въ Княжество-то и въ Источнѣ Румелиѣ ще разискватъ въпроса за данъцы-тъ. Този въпросъ е доста мъчелъ, и за разумно-то му рѣшеніе изисква ся най-добро разсужденіе отъ страна на народны-тъ прѣдставители. Ный не смы въ състояніе да давамы съвѣты, които бы были сгодны за особы-тъ обстоятелства, въ които ся намиратъ днесъ Българи-тъ; по ный земамы дързость да обрнемъ вниманіе-то нмъ къмъ нѣкои общы начала, които сж приложимы повече или по-малко на венчыкы народы.

Всякой признава че данъци трѣбва да ся налагать толкова, колкото сж необходимо, споредъ едно разумно разсужденіе, за сѣщинско-то благосостояніе на народъ-тъ. Венчыкы оныя, чѣнто права защищава Правителство-то, длѣжни сж да плащатъ каквото е нужно за да поддрѣжатъ Правителство-то си. Венчыкы оныя, които намиратъ ползж въ общо-то благополучіе, сж длѣжни да помагать за да ся въздигне туй благополучіе. Но за това не трѣбва да нмъ ся налагать по-тежкы данъци отъ колкото е нужно. Сами по себе данъци-тъ сж притѣснителни. Тѣ вынуждѣтъ на народа, и ако сж чрѣзмѣрни, доста много прѣпятствувать на напрѣдка му. Едно отъ най-главы-тъ прѣпятствія, които прѣчатъ на по-должж-тъ классж отъ Европейскы-тъ народы да достигне до едно по-высоко образованіе, е че тѣзи класса е натоварена съ тежкы данъцы. Една отъ най-главы-тъ причины, които пораждатъ незадоволность отъ правителства-та въ Европѣ, е тоже налаганіе-то на тежкы данъцы; а отъ тѣзи незадоволность произлизать и ся распространяватъ разрушительны-тъ ученія на Соціалысты-тъ и Нихилисты-тъ. Колкото повече данъцы сж задѣлжени граждани-тъ и селяни-тъ да плащатъ, толкова по-малко тѣ ще можть да спестяватъ отъ онова което печелять, и слѣдовательно толкова по-малко вещественны прѣдпріятія тѣ ще можть да прѣдпріимать. Колкото по-тежкы сж данъцы-тъ, толкова по-малко дружелюбия (компанія) ще можть да ся установяють за да разработватъ рудницы, да въздигатъ фабрики и по разны начинны да развивать естественны-тъ богатства на странаж-тъ. Колкото повече данъцы плащатъ граждани-тъ и селяни-тъ, толкова по-малко нмъ останува съ какво да улучшыатъ кѣщы-тъ си и да ся снабдятъ съ нужды-тъ срѣдства за по-высокж образованность.

Понеже тежкы данъци тѣ прѣчатъ на народныя напрѣдкъ, то най-разумно-то за Народны-тъ Събрания ще бжде да ги направяють колкото е възможно по-леки. Народны-тъ Събрания не трѣбва да обременяють народа съ тежкы данъцы за да може да ся заплаща на правителственны-тъ чиновницы много повече отколкото бы нмъ ся плащало въ нѣкое друго званіе. Селяни-тъ които съ потъ сѣжтъ и жьнкы, търговци-тъ които съ постоянны грижы

търгуватъ, и прости-тъ работници които по цѣль день ся трепать, не трѣбва да бжджтъ обременени съ тежкы данъцы за да можть да ся обогатяватъ правителственны-тъ чиновници. Данъцы ся налагать за общж-тъ ползж на цѣлыя народъ, а не за частнж-тъ ползж на чиновницы-тъ. Правителство-то е за народа, а не народъ-тъ за правителство-то. Истина е че правителственны-тъ чиновници трѣбва да пріимать едно сгодно възнагражденіе за услуги-тъ си. Тѣмъ трѣбва да ся заплаща споредъ достоинства-та нмъ и споредъ службы-тъ нмъ; но никакъ не бы было разумно да нмъ ся заплаща много повече отъ колкото частны лица или компаніи бы нмъ плащали за подобны службы.

Никакъ не бы было полезно за общо-то добро да ся заплаща на чиновницы-тъ чрѣзмѣрны заплаты, тѣи щото всякой младъ да бълнува за правителственнж службы. Не само бесполезно, но и вредително бы было, да ся даватъ на чиновницы-тъ огромны заплаты, а на учителя-тъ малкы, тѣи щото младѣ-тъ учени да ся теглять отъ учительскж службы и да тчатъ къмъ правителственны постове. Освѣнь това, расточительны-тъ заплаты на чиновницы-тъ быхж въвели раскошны намыцы между народа, нѣщо което никакъ не бы было благоприятно за народно-то благосостояніе.

Притова Народны-тъ Събрания не трѣбва да наложать на народа тежкы данъцы съ цѣль да ся прѣдпріемать нѣкаквы безврѣменны прѣдпріятія, при венчко че такыва прѣдпріятія може да ся виждатъ полезны за общо-то добро. Може бы такыва прѣдпріятія да станжтъ необходимы и повелителны въ едно подалечно врѣме; но додѣто още не е дошло това врѣме, додѣто още народъ-тъ е сиромашъ, разноскы-тъ които бы станжли за тѣзи прѣдпріятія, и които бы тежяли на народныя грѣбъ, не быхж могли да ся оправдажтъ.

Народъ-тъ въ Княжество-то и въ Источнѣ Румелиѣ трѣбва за сега да е свободенъ колкото е възможно повече отъ тежкы данъцы. Тѣи достатъчно е страдалъ отъ плащаніе чрѣзмѣрны данъцы въ разстояніе на петъ вѣка; за това той трѣбва сега да ся освободи отъ такыва данъцы. Той има да поправя развалены-тъ си мѣста, изново да въздига кѣщы-тъ, училища-та и церкви-тъ си, да ся снабдява съ по-добры земледѣльскы и механически орудія, да си накупи нуждыныя добытъкъ, да поддрѣжа учители и учителькы въ училища-та си и други много такыва потребности. Вѣрвамы че венчко това ще зематъ подъ серіозно вниманіе и двѣ-тъ Народны Събрания, и че тѣ ще гледатъ колкото е възможно по-леки данъцы да наложать на народа, за да може и той малко да си поотдѣхне.

Веднѣжъ, когато попытали Лорда Нелсъна, най-прочутый-тъ Англискый адмиралъ, какъ можалъ да ся отличи въ службж-тъ си, той отговорилъ: “всякога отивахъ на работж-тъ си по-рано отъ опрѣдѣлено-то врѣме.”

Наполеонъ казалъ: “Всякоя изгубена минута дава случай за по едно злочастіе.”

Прѣзъ първы-тъ шесть мѣсецы отъ настоящж-тъ годинж число-то на прѣселници-тъ въ Съединены-тъ Държавы възлизало до 52,284.

## ОРГАНИЧЕСКИЙ УСТАВЪ

НА

### ИСТОЧНА РУМЕЛИЯ.

(Продълженіе).

#### 2. НАБОРЪ.

Частни писмен отъ тоя списъкъ на околийскый писаръ, направени община по община, пращатъ се до кметовѣтъ, които нмъ даватъ колкото се може повече гласность. Жалби противъ тия записвания трѣбува да бжджтъ прѣдставени въ срокъ отъ 15 дни откакъ се прилѣпятъ списъци по стѣнитѣ.

Общинскитѣ списъци послѣ се прѣпращатъ до околийскитѣ началници заедно съ книгитѣ на оныя, които се оплакватъ. Околийскитѣ началници откакъ ги прѣдаватъ на разгѣдване на съвѣтитѣ за избора, които постановяватъ върху жалбитѣ, утвърждаватъ окончателно списъка на околийскый описъ. Тия записвания всякога ще трѣбува да заключавать и бащиното име на записанны момъкъ.

Чл. 377. — Жребнето се тегли въ главното мѣсто на околията, или въ нѣкои мѣстности, назначени отъ съвѣти за околийскый наборъ. Тия распоряждания се обявяватъ съ прилѣпени обявления.

Съвѣтътъ отива въ уреченый день въ назначеното мѣсто; той си има на помощ военный командантъ на войническый окръгъ или нѣкой офицеръ, назначенъ отъ него, и отъ окръжний сержант-майоръ който е туренъ да държи контрола.

Общинскитѣ кметове всякога трѣбува да бжджтъ прѣдставени при тегленіе жребнето и при прѣглѣда (ревизията). Единъ лѣкаръ назначенъ отъ префекта стои на помощ на съвѣта за лѣкарскый испитъ на записанитѣ.

Чл. 378. — За да се свърши работата на жребнето, има нагодени толкова листца (бюлетини), колкото душъ има записани въ наборный списъкъ.

Тия листца (бюлетини) нумеросани редомъ като се подкачи аритметически отъ брой 1. се прибѣлжжтъ отъ венчки членове на Съвѣта и се туряють въ урна (гърна) прѣдъ записанитѣ момци или прѣдъ тѣхнитѣ прѣдставитери.

Младитѣ момци се викають по азбучный редъ за да си теглять бюлетинъ отъ урната. Ако не отговаряють кога ги извикать, или ако никои не се обади отъ тѣхно име, нумерото тегли кметътъ на тѣхната община или на общинскый отдѣлъ. Прѣдсѣдательтъ на съвѣта прочита го съ високъ гласъ и нумерото тоя си частъ се записва въ списъкъ за тегленіето, до имената и прѣзимената на оныя, чѣнто е нумерото.

Като се свърши тегленіето, работата се глѣда като свършена и не бива пакъ да се поднови. Списъкътъ на тегленіето така направенъ се прочита съ високъ гласъ и се подписва отъ венчки кметове и отъ венчки членове на съвѣта.

Чл. 379. — Ако е възможно, тоя си частъ по тегленіето на жребнето се прави ревизия.

Санитарскый офицеръ дава си мнѣніето върху всякого отъ момцитѣ, които се привикватъ единъ по другъ предъ съвѣта за набора. Съвѣтътъ, откакъ земе мнѣніето на лѣкаря, рѣшава, по внешне-гласне, да ли е сгоденъ или не за служба. Ако се располовятъ гласовѣтъ, мнѣніето което искаже лѣкарътъ надвива.

Чл. 380. — Младитѣ момци, които по нѣкой естествененъ недостаткъ, се покажяють неспособни да вършяють, въ мпліцията, една спомогателна дѣйствител-

на служба, се измѣтатъ изъ военната служба.

Съвѣтътъ може да отерочи за до друга година оныя момци, които нмать една слаба направа, достѣпна на подобрение. Тия отерочки можть да се повторыть до три години едно по друго.

### НЕСНОСНО-ТО ПОЛОЖЕНІЕ НА МАКЕДОНИѢ И НУЖДНЫ-ТЪ ЦѢРЬ.

Ако има днесъ въ свѣта народъ доистоеенъ за оплакваніе, народъ който е изоставенъ отъ челоувѣчество-то и забравенъ отъ законны-тъ си главатары и народъ който най-много ся пужда отъ нравственнж и матеріялиж подпоркж — навѣрно този народъ е Българскый-тъ живущъ въ Македоніѣ. И напестнж ако хвърлите единъ погледъ върху днешно-то вжтрѣшно състояніе на Българи-тъ въ Македоніѣ, ако изучите по-отблизу днешны-тъ нмъ нужды и страданія, и ако сравните настояще-то съ минжло-то нмъ положеніе, выи ще ся увѣрите че горны-тъ ми думы прѣдставляватъ една цѣлж истинж, и ще ся съгласите съ мене че цѣръ-тъ трѣбва да дойде на врѣме, прѣди още смъртна сила да прѣодолеѣ. Този цѣръ, споредъ мене състон въ удовлетвореніе-то на двѣ вопіющы нужды.

*Първо, да ся снабджтъ Македонскы-тъ епархи съ владыцы-тъ си.*

*Второ, да ся основе въ Македоніѣ една Высша Гимназія.*

Безъ съмнѣніе всякый строгъ наблюдатель бы дошелъ до горны-тъ заключенія когато гледа какъ ся тѣпчяють Българскы-тъ интереси въ венчыкы-тъ общественны работы като избираніе членове въ сѣдилища-та и др. и.; когато гледа че не само Гърскы-тъ владыцы, нъ и Грѣскый хайдукъ Катраханія за прѣтява на Българи-тъ въ Пателе, Горничово и въ други Българскы села да учяють дѣца-та нмъ майчинныя си языкъ; когато гледа че Българи-тъ въ Леринъ и Рѣсенъ съ Императорскы фермане вѣржѣ не можть да отворять или устроятъ черквы-тъ си, и сж останжли като оглашенны и безъ да нмать дѣ да си черкуватъ; когато гледа че почти венчыкы-тъ Общины въ Македоніѣ ся намиратъ въ едно бездѣйствіе, причины-тъ на което сж недостойнство-то на прѣдсѣдатели-тъ нмъ и огромны-тъ длѣгове на церкви-тъ нмъ; когато гледа че нѣкѣдъ въ Македоніѣ нѣма добръ устройены училища освѣнь нѣкои първоначалны; когато гледа на конецъ че по достоинны-тъ свѣщенници, учители и граждани ся възселяватъ тамъ дѣто по-чистъ вѣтѣрь вѣе.

Прѣдъ такъвъзъ единъ несносенъ и сѣрдцераздирателнж картинж, азъ считамъ горѣпоменжты-тъ двѣ потребности да ся единчыкыя цѣръ, който може да повърне окаяннж-тъ днесъ Македоніѣ въ нормалныя пѣтъ на жизнненность-тъ. Първата отъ тѣзи двѣ потребности т. е. *свѣдѣваніе-то Македонскы-тъ епархи съ владыцы-тъ нмъ*, ще послужитъ да приберу расписаны-тъ села подъ крыла-та на Ексархіѣ-тъ и ще насърчава и поддрѣпява гражданы-тъ въ общенародны-тъ нмъ домогванія, а втората, т. е. *свѣдѣваніе-то на единъ Высшж Гимназіѣ въ Македоніѣ*, ще гарантира развитіе-то на Македонскы-тъ Българи, тѣи щото младѣ-тъ, вмѣсто да отивать да ся учяють въ странство и да оставать тамъ, ще иматъ тукашно и съобразно съ пужды-тъ на странаж-тъ въспытаніе и слѣдовате-

но ще могат най-добре да послужат на отечество-то си.

Че скорошно-то испращане на Македонски-те владыци по епархия-те имъ е воишоа пужда, която не търпи отлагане, азъ ще докажѣ съ слѣдующи-те фактове: Тъжъ годишни-те избори на членове-те въ тукашны-те сѣдилища дадохъ единъ жялостенъ ударъ на населеніе-то. При 6 членове Гъркомани и 4 Евреи само 1 Българинъ ся избра, и то членъ въ Търговско-то сѣдилище. За туй каприциозно дѣло не е виноватъ Валія-та ни, нито Българско-то населеніе; то е плодъ на спекулятивнѣ-тѣ ролижъ която е изигралъ и изигрива Гръкскій въ града ни владыка.

— *Друго.* Българин-те въ Леринъ пматъ Императорскій ферманъ да съзидатъ църквѣ-тѣ си на едно мѣсто, което тѣ купихъ съ свои пары. Нѣ понеже това мѣсто е вървѣтъ града, когато църква-та, която държатъ Гъркомани-те, е на единъ часъ растоіаніе отъ града, Гръкскій-те тамошенъ владыка сполучва, види ся, да убѣди Мюфтиѣ-тѣ че това мѣсто было близо до нѣкоіжъ Турекъ джаміѣ, та за то не бывало да ся устроява тамъ Българска църква. Мюфтиѣ-та, на чело на Мюслиманско-то населеніе въ Леринъ, възстава върху това и клѣти-те Българинъ ся останахъ съ ферманъ безъ църквѣ. При това тѣ понекажъ да имъ ся позволи поне приврѣменно да си черкуватъ въ училище-то си, нѣ и това надали ще имъ ся даде, понеже въ Идаре Меджлиси, кждѣто ся разглеждатъ тѣзи въпроси, членъ Българинъ нѣма. — *Друго.* Български-те Общины нѣмаекы достойны прѣдсѣдатели, частны-те честолюбія и сговизми на членове-те имъ често нампратъ отворено поле, гдѣто тѣ ся прѣобразаватъ на гибелны партизанства, когато отъ другъ странъ огромни-те дългове на църквы-те пмъ налягатъ на общины-те и отъ това послѣдуютъ жалостны слѣдствія, като несъгласіе въ общины-те, затваряніе на училища-та и пр. Венчы-те тѣзи дѣйствія не сж ли длъжностъ на тѣзи Български владыци, отъ присѣтствіе-то на които имаме неизбѣжнѣ нуждѣ? Не сж ли тѣ които ще оправятъ и управляватъ тѣзи работы? Прочее, при тѣзи критически обстоятелства, какво чака Дѣдо Екзархъ? — Свободолубивый-те духъ, неуморима-та дѣятелность и истинскій-те патриотизмъ къмъ бѣдны-те Македонски чедѣ, качества съ които ся отличава личность-та на Дѣда Екзарха, отварятъ му пътя отъ Пловдивъ за Цариградъ. Високославный-те Ферманъ и 62-й членъ на Берлинскій Договоръ, който припознава религиознѣ-тѣ свободѣ на народности-те, даватъ силѣ Дѣду Екзарху да поиска бързо-то испращаніе на Български-те владыци въ Македоніѣ. Тогазъ какво ся чека? Въ име-то Божіе и народны-те интересы, азъ моля Дѣда Екзарха да прѣдпочете настояжѣ-тѣ епожѣ като по-ближнѣ и настояще-то Турекско Министерество като по-безпристрастно и съ немедленно-то си отиваніе въ Цариградъ да ся потруди всеческимъ образомъ за снабдяваніе-то Македонски-те епархii съ владыци-те имъ.

Нужда-та за отваряніе-то на едно по-высше Българско училище въ Македоніѣ или по яено да кажѣ, на единъ Классичнѣ Българскѣ Гимназіѣ въ Македоніѣ, азъ іжъ сматрямъ тоже за неотлагаемѣ. Причины-те на това сж явны. Първа-та причина е че никждѣ почти въ Македоніѣ нѣмамы добръ урѣ-

дены главны училища. Дѣвическо училище, горѣ-долу уредено, има само въ града ни, по главно училище, мжжко или дѣвическо, въ пльнѣ-тѣ смисълъ на думѣ-тѣ, не ще намѣрите нито въ Бытоліѣ, нито въ Прилепѣ, нито въ Охридѣ, нито въ Скопіе, нито въ нѣкоіжъ другъ градъ въ Македоніѣ. Втора-та причина, която е источникъ-тѣ на първѣ-тѣ, е нѣманіе-то учителя и учителкы. Тѣй на пр. главный-тѣ въ Охридѣ учитель, единъ учитель и една учителка отъ Бытоліѣ, трима учителя и една учителка отъ Прилепѣ, двама учителя отъ Крушово, единъ отъ Стругѣ, единъ отъ Рѣсенѣ, двама отъ Велесѣ и незнамъ колко отъ Скопіе и други градове, гледаекы на Българіѣ и Источнѣ Румелиѣ като на съкровища нарочито събрани отъ Провидѣніе-то затѣхъ, тратихъ отечествата си и сега ся наслаждаватъ съ Български-те суммы франгы. — Третя-та причина не по-маловажна отъ други-те двѣ е да ся даде на гърчещи-те ся просты Българы да разбержѣ че и Българска Гимназіѣ може да сжществувѣ и да дава на дѣца-та имъ по-добро въспытаніе отъ колкото Гръкскы-те Гимназиѣ, и че ако въ послѣдны-те сіе луна-та, то въ единъ Българскѣ Гимназіѣ може да блещи слнцѣ-то. За четвъртѣ причинѣ ще дамъ че отъ нѣманіе-то въ Македоніѣ на едно высше училище, млади-те ни сж принудени да отиватъ за да ся учятъ едни въ Българіѣ, други въ Сърбіѣ, други другагдѣ, отъ дѣто единъ на десетѣ-тѣхъ или ся връща да служи на отечество-то си или не. Прѣдъ подобны неудобства, веѣкый вижда че устрояваніе-то на единъ Классическѣ Гимназіѣ въ Македоніѣ е нужда неизбѣжна. Българско-то обаче Министерество не гледа съ сериозно око на това. Отъ указы-те на Княза ся научавамы че 2000 франгы сж опрѣдѣлены за тукашны-те училища. Длжнн смы да благодаримъ за този подарѣкъ, но длъжностъ-та ни налага още да кажемъ че тѣзи 2000 фр. сж една капка вода въ море-то. Да не бѣхъ натоварены съ дългове нашы-те църквы, нѣ быхмы могли и безъ помощь да си мнимемъ; но работа-та е че реченна-та сума не отговаря поне наполовинѣ-тѣ отъ годишнѣ-тѣ лихвъ на церковны-те ни дългове. Слѣдователно азъ смѣжъ да подложѣ прѣдъ вниманіе-то на Българскій-те Министръ на Просвѣщеніе-то, скромно-то си мнѣніе за начинѣ-тѣ по който може най лесно да ся оожестви устрояваніе-то на единъ Българскѣ Гимназіѣ въ Македоніѣ въ едно много скорошно врѣме и да принесе нѣщо повече отъ очакваніѣ-тѣ ползж.

Отъ моіжъ странъ, азъ гледамъ на този въпросъ като на такъвъ, който влачи съ себе си други два зависмы въпроса. За главныя въпросъ азъ исказахъ мимоходомъ неговж-тѣ важность. Колкото за други-те два, които азъ наричамъ зависмы, тѣ сж: 1, града кждѣто трѣба да ся устрои Гимназіѣ-та и 2, стипендіѣ-тѣ, които трѣбба да има тѣ (Гимназіѣ-та).

Споредъ мене, Бытоля е единственый-тѣ градъ за устрояваніе-то на единъ Классичнѣ Гимназіѣ. Центръ на Македоніѣ, градъ отличенъ по свободѣ-тѣ си, на добро мѣстоположеніе, чистъ климатъ, икономически прѣимущества, удобенъ по лесны-те си сношенія съ други-те градове и Државы, — Бытоля заслужва подобна участь. Това припознаватъ венчы разумни Г-да, които сж имали случай да посѣтятъ града ни.

Колкото за стипендіѣ-тѣ мыслижъ, че

сж неоспоримо пуждны. Отъ сравнителенъ опытъ на Гръкскѣ-тѣ въ града ни Гимназіѣ, азъ некамъ да вѣрвамъ че Классична Гимназіѣ безъ 50 стипендіѣ не може да прѣуенѣва въ Македоніѣ. На основа на този проектъ, трѣбба да има единъ пансионъ отъ 80 до 100 външны ученицы засдно съ стипендіѣнты-тѣ. Колкото за избирание-то на стипендіѣ-тѣ, то зависн отъ дохожданіе-то на инспектора отъ Гимназіѣ-тѣ въ града ни. Въ такъвъ случай, може да ся състави една Коммисіѣ отъ по-отличны-те гражданы въ града ни подъ прѣдсѣдательство-то на инспектора отъ Гимназіѣ-тѣ, която коммисіѣ да избере стипендіѣ-тѣ.

Ето прочее какъвъ може да бѣде и трѣбба да бѣде, цѣръ-тѣ, който е въ състояніе да излѣкува окалнѣ-тѣ Македоніѣ отъ огружающѣ-тѣ и болесѣ.

Бытоля, Димитаръ Ризовъ.  
18/30 Окт. 1879.

## ПОЛИТИЧЕСКЫ ПОВІНЫ.

### ПРѢОБРАЗОВАНІЯ ВЪ МАЛЖ АЗІѢ.

Много писма, обнародваны въ нѣкон отъ мѣстны-те вѣстници, изявляватъ че народъ-тѣ въ Малж-Азіѣ вече ся гнусятъ отъ думѣ-тѣ прѣобразованіѣ. Това не е за чудо. "Ожиданіе отлагано изнеможена сърдце-то." Обаче тѣзи бѣдствія, които върлуватъ и въ Малж Азіѣ ще подигнѣтъ такъвъ помыкъ, щото най-сетнѣ Европейскы-те Силы може бы ще ся принудятъ да зематъ потрѣбны-те мѣрки за да ся прѣкрати источникъ-тѣ на тѣзи бѣдствія. Едва въ послѣдны дни ся забѣлѣжи нѣщо ся като че и Англіѣ най-сетнѣ е съзрѣла нуждѣ-тѣ отъ единъ по-рѣшителнѣ политикѣ.

По първи-тѣ вѣстници въ Лондонѣ съобщаватъ че Англіѣско-то Правителство вече е рѣшило да прѣдстави прѣдъ Портѣ-тѣ нуждѣ-тѣ за неотлагасмо-то въведжаніе на прѣобразованія. Научавамы ся тоже че Англіѣскій-тѣ посланникъ е направилъ прѣдъ Портѣ-тѣ нѣкаквы прѣдставленія, които сж причинили сериозно възбужденіе. Казва ся още че за да ся даде нѣкакъвъ натискъ на Турекско-то Министерество, дало ся заповѣдъ отъ Англіѣско-то Правителство да ся появи Англіѣската флота по Турекы-те воды, или въ Смирнѣ или въ Бесикскій заливъ, но че послѣ противна заповѣдъ на тѣзи ся е пдала по увѣреніе на Савж пашѣ че Порта-та сериозно размышлявала за бързо-то въведжаніе на прѣобразованія-та. Англіѣско-то Правителство наскоро е обнародвало единъ книгѣ отъ 128 страницы, която съдържава венчы-тѣ доклады отъ Ноември 1878 до Августа 1879 испращаны въ Лондонѣ както отъ Англіѣскыя посланникъ въ Цариградѣ тѣй и отъ новы-те Англіѣскы консулы въ Азіѣ относително до положеніе-то на населеніе-то въ Малж Азіѣ и Сиріѣ. Нѣкои отъ жители-те въ Малж Азіѣ, които още ся надѣватъ на Европѣ, често ся казватъ: Охъ дано Европа знаеше за нашы-те бѣдствія! Горѣреченна-та книга, обаче, показва че Европа знае, ако и не въ венчы подробности.

Единъ уводенъ членъ въ Лондонскій Таймсъ отъ 16-й Октомври, като споменува за тѣзи книгѣ, казва че търговія-та (въ Малж Азіѣ) е съснпана, животъ-тѣ и имотъ-тѣ вынжгы въ опасность, земледѣліе-то изоставено, съоб-

щенія-та прѣжснжгы, правосѣдіе-то развращенно, правителство-то устойчиво, сиромашія-та всеобща и отчаяніе-то прѣодолюва на всякагдѣ. Венчы-тѣ стары злины, отъ които страна-та за вѣкове е страдала, слѣдватъ необузданно да върлуватъ, и тѣ даже ся увеличаватъ отъ неблагоуразумно-то поведеніе на Портѣ-тѣ, която остава съ хиляды Черкезы да грабятъ и да опустошаватъ странѣ-тѣ. Таквози е, казва Таймсъ, ужасно-то положеніе на Малж Азіѣ. Нѣкои отъ тамошны-те жители още си выкакали: Дѣ сж Англіѣчани-тѣ да ни помогнѣтъ? Въ Кипрскыя договоръ Султанъ-тѣ ся обѣща да въведе потрѣбны-те прѣобразованія въ Малж Азіѣ; но отъ занимаіе-то на Кипръ до сега каквы прѣобразованія сж станжли? Казва ся че за това не трѣбвало да ся обвинява нито Англіѣско-то Правителство нито посланникъ-тѣ му въ Цариградѣ, защото послѣдній вынжгы е настоявалъ прѣдъ Портѣ-тѣ за туряніе-то въ дѣйствіе на реченны-те прѣобразованія, но неговы-тѣ усилія сж оставали бесполезны. Нѣй ся надѣвамы, обаче, че настояще-то Министерество ще направи нѣщо повече. Нови-тѣ Министры сж пріятели на Султана, който съ тѣхнѣ помощь може да извърши нѣщо за да улекчи страданія-та на бѣдны-те си подданицы.

### Пишатъ отъ Скопіе до Куріе д'Ориѣнтъ:

Въ Велесѣ сега е затворенъ въ тъмницѣ прочутый-тѣ разбойникъ Джако, който върлуваше по околности-те на Скопіе и Прилепѣ. Родители-тѣ и пріятели-тѣ на този крвникъ бѣхж отишли въ село-то Ораундолъ и казали на селяны-тѣ да вручатъ на мѣстныя началникъ едно прошеніе, чрѣзъ което да изявятъ че Джако е честенъ человекъ и за това трѣбба да ся освободи отъ тъмницѣ-тѣ; ако ли тѣ това не направятъ, то село-то имъ ще ся изгори и въ крвѣ ще ся облѣе. Не знамъ какъвъ отговоръ е даль мѣстный-тѣ началникъ на това прошеніе: казватъ че той не былъ неприятељъ на разбойницы-тѣ.

Прѣди нѣколко дни злодѣйци бѣхж влѣзли вѣтрѣ въ Велесѣ и кждѣ вечерѣ-тѣ нападатъ на тъмницѣ-тѣ, и за да освободятъ колкото възможно повече отъ запрѣны-те си пріятели, пробиватъ единъ дупкѣ на тъмницѣ-тѣ и затворени-тѣ ся измжкватъ едни по едни отъ тъмницѣ-тѣ прѣдъ очи-тѣ на стражары-тѣ.

Между Щинѣ и Велесѣ, бѣжанци-тѣ убихж трима търговцы, и имъ ограбихж повече отъ хилядо лиры. Въ сжщія день познати-тѣ разбойници — Зеко, Зипанѣ Чаушъ и Фейзо, имена които съ трепетъ произнасятъ жители-тѣ отъ тѣзи мѣста, разграбихж село-то Мокрино: пары, дрехы и храны, нищо не оставихж. Слѣдъ този обиръ речени-тѣ разбойници насилватъ момѣ-тѣ на селскыя свѣщенникъ, Попъ Несторъ, и най-послѣ подпалватъ по-главны-те кжщы.

Злины-тѣ въ тѣзи область не могатъ вече да ся обуздажѣтъ, и власти-тѣ сж или безсилны или хладнокрвны. Много оплакванія сж ся испратили до Солунскій валія, но отъ тѣхъ никакво полезно слѣдствіе не ся е видѣло.

Когато обыколи Македоніѣ и прѣминѣ прѣзъ Солунѣ, Баронъ де Рингъ говорилъ, казватъ, на валіѣ-тѣ за нуждѣ-тѣ да ся промѣни Велешкый-тѣ каймаканинъ. Жители-тѣ на този по-

слѣдній градъ ся въсхитихъ отъ приежт-  
ствие-то помежду имъ на Френския ко-  
мисариинъ, комуто и подадохъ единъ жал-  
бъ при станциѣ-тѣ на желѣзницѣ-тѣ.

Скопекый-тъ округъ подлѣжи на сѣ-  
щы-тѣ злоупотребиенія, както и ближ-  
ны-тѣ окрузи. Ежедневно ся подаватъ  
тѣжбы на власти-тѣ, за които тѣжбы  
нищо не ся знае въ столицѣ-тѣ. Мѣ-  
стны-тѣ власти всичко това покрыватъ.

Седмдесетъ хиляды бѣжанци безъ по-  
мощь за прѣхранѣ обхождатъ тѣзи  
область. Тогавъ, какъ е възможно да  
нѣма тука подобны бѣдствія?

### ОБЛАСТНО-ТО СЪБРАНИЕ ВЪ ИСТОЧНѢ РУМЕЛИИ.

На 22-й Октомврия на пладнѣ ся о-  
творило Областно-то Събрание въ Исто-  
чнѣ Румелии съ сгодны-тѣ за въ случая  
церемонии. Н. Сіятелство Князь Бого-  
риди, облѣченъ въ генералскѣ униформѣ,  
дошелъ въ Събрание-то посередъ два  
ряда войнцы наредены отъ жилище-то  
му до салѣ-тѣ на Събрание-то. Слѣдъ  
него дошли Консулы-тѣ на Европейскы-  
тѣ Държавы и тѣ облѣчени въ униформѣ.  
Князь-тъ отворило Събрание-то съ едно  
слово, което ся чело отъ Г. Г. Груева,  
Директоръ на Народно-то Просвѣщеніе,  
първо на Българскы и ся посрѣщишло  
съ шумны рѣкоплексація; послѣ ся чело  
на Турскы, и най-сетнѣ на Гърцкы. Слѣдъ  
прочитаніе-то на слово-то Князь-тъ по-  
здравило Събрание-то и ся оттегляло.  
Послѣ Н. Высоко-Прѣосвященство Г. Па-  
наретъ прѣдложилъ за приврѣмененъ  
прѣдседатель най-стария изомежду чле-  
нове-тѣ, Н. Прѣосвященство Епископа  
Франциско Рейноди, духовный-тъ начал-  
никъ на Българы-тѣ Католици, а за се-  
кретари, Г. г. К. Х. Калчева и К. Ве-  
личкова. Събрание-то приело това прѣ-  
дложение, и рѣченны-тѣ лица си зели  
мѣста-та.

Н. П. Г. Рейноди, като зель прѣдѣ-  
дателскыя столъ, благодарилъ на чле-  
нове-тѣ за дѣто сѣ го избрали за прѣд-  
седатель, и на Бога за дѣто го удосто-  
или да види въ старость-тѣ си удовле-  
творены желанія-та на народа, между  
който той живѣлъ почти половинѣ вѣкъ.

Слѣдъ малко Прѣдседатель-тъ прогла-  
силъ засѣданіе-то затворено и поканилъ  
прѣдставители-тѣ да ся съберуть на дру-  
гый день, 23-й Октомврия.

### СЛОВО-ТО НА КНЯЗА А. БОГОРИДИ.

Н. Сіятелство поздравило въ слово-то  
си Господа Прѣдставители-тѣ и имъ че-  
ститилъ отвраніе-то на първо-то Обла-  
стно Събрание въ автономнѣ-тѣ область;  
изразилъ жалость-тѣ си за дѣто не му  
позволили обстоятелства-та да свыка  
Събрание-то по-рано споредъ закона, и  
изявилъ надеждѣ-тѣ си че патриотизмъ-тъ  
на Прѣдставители-тѣ ще укрьпи Прави-  
тельство-то въ мѣчно-то му посланіе.

Князь-тъ тоже изявилъ задоволеніе-  
то си причинено отъ неговѣ-тѣ обыкол-  
кѣ по область-тѣ, дѣто испыталъ и ся  
увѣрилъ че венчкы-тѣ власти съзнаватъ  
и ревностно изпълняватъ длѣжности-тѣ  
си и че населеніе-то въобще е въду-  
шевено отъ чувства за братско съжит-  
телство. Но въ сѣщо-то врѣме той пе-  
казалъ скръбъ-тѣ си за дѣто голѣма  
часть отъ населеніе-то, Християнско и  
Турско, ся намира въ голѣмѣ бѣдностъ,  
и за това подканилъ Прѣдставители-тѣ  
да потвърдятъ и да допѣлятъ мѣркы-  
тѣ, които той е зель за олекченіе на  
тѣзи бѣдностъ.

Областны-тѣ бюджеты, който ще ся

подложи на Събрание-то, казалъ Князь-тъ,  
не е такъвъ, както ся желаше, по при-  
чинѣ на оскуднѣ-тѣ жьтѣ и из-  
въредны-тѣ разноскы за нововъдворе-  
ныя редѣ въ область-тѣ. Обаче, Князь-тъ  
ся надѣвалъ че Прѣдставители-тѣ ще  
зематъ благоразумны мѣркы за да ся  
уравновѣси бюджетъ-тъ. Най-сетнѣ Н.  
Сіятелство изразилъ надеждѣ че вспи-  
чкы-тѣ прѣдставители, подбудени отъ ис-  
тинскыя патриотизмъ, ще съдѣйствуютъ  
да приложатъ сгодны мѣркы за прав-  
ственно-то и вещественно-то развигіе на  
общо-то имъ отечество.

Второ-то засѣданіе на Областно-то  
Събрание ся отворило на 23 Окт. Н.  
Прѣосвященство, приврѣменый-тъ прѣд-  
седатель, слѣдъ като повторително бла-  
годарилъ Събрание-то за честь-тѣ, който  
то му е направило, помолилъ прѣдста-  
вители-тѣ да ся избержатъ единъ посто-  
янтъ прѣдседатель, защото голѣма-та му  
старость не ще му позволи да иепѣл-  
ява прѣдседателскы-тѣ длѣжности.

Събрание-то, обаче, рѣшило че додѣто  
не ся изработи Правилникъ-тъ, то не  
може да пристѣпн къмъ избираніе-то на  
постоянно управляюще тѣло и за то-  
ва помолило Н. Прѣосвященство, кой-  
то и приело, да занимава още за мал-  
ко врѣме прѣдседателско-то сѣдалище.

Една комисія състояща отъ Г. г. Во-  
денчаровъ, Ив. Ев. Гешовъ, Г. Груевъ,  
Г. Ив. Кесяковъ, Г. Наумовъ, Д-ръ Стам-  
болскый, Д-ръ Странскый, Д-ръ Хакановъ  
и Д-ръ Янкуловъ ся избрала за да израбо-  
ти нуждыя Правилникъ за Събрание-то.

Слѣдъ това секретаръ-тъ Г. Калчевъ  
прочелъ едно писмо отъ Княза Богори-  
ди, чрѣзъ което Н. Сіятелство извѣстилъ  
Събрание-то че за неговъ прѣдставитель  
въ засѣданія-та ще бѣде Директоръ-тъ  
на Вжтрѣшны-тѣ Дѣла, Г. Кръстевничъ.  
Събрание-то заключило засѣданіе-то си  
като рѣшило трете-то засѣданіе да ста-  
не въ сѣботѣ на 27-й Октомврия.

### РАЗНЫ НОВИНЫ.

Споредъ послѣдны-тѣ свѣдѣнія отъ Со-  
фійѣ, свободолобива-та партія имала бо-  
лшинство-то въ Народно-то Събрание, и  
Министри-тѣ си дали оставкѣ-тѣ, но  
Князь-тъ не приело оставкѣ-тѣ имъ, до-  
дѣ да ся поразмысли два три деня.

Народно-то Събрание избрало за се-  
кретари: Г. Г. Гюзелева, Гинчева, Хра-  
нова и Нанова.

Споредъ едно писмо отъ Солунъ до  
Българинъ, Г. Улиповъ, Русекый вице-  
консулъ въ Солунъ умрѣлъ вечеръ-тѣ  
на 4-й Октомврия, въ Канцеларіи-тѣ си,  
като ся занимавалъ съ перо въ рѣкѣ.

Едно друго писмо отъ Солунъ ни из-  
вѣстява че генералный-тъ Русекый Кон-  
сулъ въ този градъ, Г. Хитровъ, който  
отсѣтствуваше за нѣколко врѣме, ся е  
завърнулъ въ Солунъ.

Казватъ че Лордъ Биконсфилдъ ималъ  
намѣреніе слѣдъ бѣдѣще-то общо из-  
бирание, което ще стане на скоро, да  
ся оттегли отъ политическы-тѣ работы  
и да живѣе уединенно. Ный ся надѣва-  
мы че Английскый-тъ народъ на драго  
сърдце ще го освободи отъ всякѣ бѣ-  
дѣщѣ политическѣ отговорностъ.

Единъ телеграмъ до Таймсъ, като под-  
твърждава пакъ слухъ-тъ за единъ от-  
бранителенъ и нападателенъ сѣюзъ ме-  
жду княжества-та Българійѣ и Сърбійѣ,  
казва че условія-та на този сѣюзъ сѣ

исключены помежду М. Балабанова, Бѣл-  
гарекый-тъ Министръ на въшны-тѣ дѣ-  
ла и М. Ристича, Сърбскый-тъ Министръ.

### ТЕЛЕГРАФИЧЕСКЫ ДЕПЕШЫ.

Парисъ, 24 Окт. — Днешный Журналъ  
де Деба е на мнѣніе че цѣль-та на сега-  
шно-то положеніе, което Английско-то  
Правительство зима въ Цариградъ, е да  
подѣйствува на общо-то мнѣніе въ Ан-  
глиѣ за приближающы-тѣ изборы.

С. Петербургъ, 24 Окт. — Забѣлѣж-  
ва ся че Русскы-тѣ вѣстници умѣкча-  
ватъ языка си относительно до Германійѣ.

Букурецъ, 25 Окт. — Руманскый Князь  
Карлъ, прѣзъ скорошны-тѣ си пактура-  
нія прѣзъ Добруджѣ, блестяво ся прѣвѣ  
отъ цѣло-то населеніе. Князь-тъ изрази  
свое-то си задоволеніе за добрыя по-  
рядкѣ и дѣятельность на трудолюбивы-  
тѣ жители на странѣ-тѣ, и за матери-  
ялно-то уллученіе на область-тѣ, която  
бѣ толкозь пострадала.

С. Петербургъ, 25 Окт. — Русскый  
печатъ счита послѣдны-тѣ постѣжкѣ  
на Англиѣ, относительно Турціѣ, за не-  
съгласнѣ съ 63-й членъ на Берлинскыя  
Договоръ, който поддържя условія-та на  
Царскый Договоръ.

Віена, 25 Окт. — Виенскы-тѣ вѣстни-  
ци одобряватъ прѣрѣшеніе-то на Англий-  
ско-то Правительство да спре трѣгваніе-то  
на Английскѣ-тѣ флотѣ отъ Малтѣ за  
Турскы-тѣ воды.

Има слухове, че Австрія спомогнала  
не малко да убѣди Англиѣ да не изо-  
стаетъ прѣдны-тѣ си политикѣ къмъ  
Турціѣ.

С. Петербургъ, 25 Окт. — Вѣстници-  
тѣ отъ тѣзи заранъ сѣ на мнѣніе че Ан-  
глийско-то Правительство е промѣнило по-  
литикѣ-тѣ си къмъ Истокъ, и че то сега е  
готово да земе странѣ-тѣ на Християн-  
скы-тѣ подданицы на Портѣ-тѣ, които  
по-напрѣдъ тя жертвоваше за въ ползѣ  
на Турско-то Правительство.

Берлинъ, 25 Окт. — Германскый На-  
циональ Цайтунгъ отъ мнѣжлыя четвър-  
тъкъ, казва че Западна Европа ще у-  
добри желанія-та на Англиѣ относительно  
прѣобразованія-та въ Турско; но ако  
Английско-то Правительство прѣмине гра-  
ницы-тѣ, само ще отговаря. Германія  
и Австрія сѣ съгласны колкого за  
свои-тѣ си интереси и за срѣдства-та сѣ  
кото ще ги защищаватъ. Остава на  
Англиѣ сама да размысли ако е нейна  
длѣжность да принуди прѣобразованія-  
та въ Малѣ-Азіѣ, и до какъкъ степень  
ще употреби силѣ за таѣкъ цѣль.

Лондонъ, 27 Окт. — Таймсъ казва че  
дипломатическы съобщенія ся размѣня-  
ватъ между Англиѣ и Руссіѣ за на-  
чипъ-тъ по който да живѣйтѣ двѣ-тѣ  
Силы въ Сръдныѣ Азіѣ. Англія изисква  
отъ Руссіѣ едно задѣженіе, че не ще  
прѣстѣпн границы-тѣ на единъ неутра-  
ленъ поясъ и да ся въздрѣжа отъ вся-  
ко намѣваніе въ Авганистанскы поли-  
тики. Изискванія-та на Руссіѣ още не  
сѣ извѣстны, но ся очаква че тя ще из-  
исква едно разясненіе за бѣдѣщѣ-тѣ  
политикѣ на Англиѣ въ Авганистанъ и  
Персіѣ.

С. Петербургъ, 27 Окт. — Полиція-  
та е уловила нѣколко листа отъ единъ  
новъ Нихилеткы вѣстникъ подъ име  
"Върховна Власть на Народа." Този вѣ-  
стникъ ся издава отъ единъ тайнѣ пе-  
чатницѣ въ С. Петербургъ и съдържя  
единъ членъ, въ който изисква единъ  
Конституціѣ за Руссіѣ, и единъ данѣкъ

който да ся събра за въ ползѣ  
бѣдны-тѣ.

С. Петербургъ, 29 Окт. — Русскый  
печатъ слѣдва да говори че има опас-  
ность отъ Европейскы заплитанія, ако  
Английска-та флота навлѣзе въ Турскы-  
тѣ воды.

Днешный Голосъ има единъ уведѣнъ  
членъ, който свѣршва съ тѣя думы: ...  
Знаемъ отъ единъ достовѣренъ исто-  
чникъ, че Русско-то Правительство ще съ-  
та влизаніе-то на Английскѣ-тѣ флотѣ  
въ Черно море като причинѣ за войнѣ.

Лондонъ, 30 Окт. — Лордъ Бикон-  
сфилдъ въ слово-то си снощи не спо-  
мѣнѣ нищо за Турціѣ; свободолобивы-  
тѣ вѣстници отъ това заключаватъ че то-  
нѣма опрѣдѣленъ политикѣ спрямо Тур-  
токъ.

Пловдивъ, 31 Окт. — Казва ся че Князь  
Богориди ще трѣгне днесъ за Цар-  
градъ, за да даде на Портѣ-тѣ нѣкои на-  
сненія за работы-тѣ въ область-тѣ.



### ИЗВѢСТІЕ.

#### НАЙ-ДОБРИ ЛАСТИЦИ.

Най-добрѣ ластичи сѣ онѣзи които  
ся правятъ отъ СѢВЕРНѢ-ТѢ БРИ-  
ТАНСКѢ КОМПАНИИ въ ЕДИНБУРГѢ.  
Прѣвѣсходство-то на тѣзи ластичи  
добрѣ познато въ Цариградъ, и за по-  
хора-та тѣхъ прѣдпочитатъ повече отъ  
другы, нѣкои безчестны фабрикаци  
ся принудили да подражаватъ търго-  
вскыя бѣлѣгъ на тѣзи компаниѣ, който  
бѣлѣгъ е единъ Левъ, въсправенъ на  
задни-тѣ си крака.

Единъ чифтъ ластичи направены отъ  
тѣзи компаниѣ траятъ повече отъ два  
чифта съ лѣжовныя бѣлѣгъ.

За това ся извѣстява публика-та да впе-  
мава когато купува ластичи да търси  
на тѣхъ печатанѣ думѣ-тѣ Edinburgъ  
подъ Левъ-тъ, и вжтрѣ въ всякой ла-  
стикѣ по едни кѣпѣны, безъ които бѣ-  
лѣзи ластичи-тѣ, явно, не сѣ направены  
отъ тѣзи компаниѣ.

Ластичи-тѣ отъ фабрикѣ-тѣ на тѣзи  
компаниѣ ся наипратъ за продажъ въ  
Галатѣ при Діаманднѣ Георгіаднѣ,  
№ 5, Голѣма-та улица на Каракой  
въ Стамбулъ при Н. Стаматіаднѣ, Ст-  
танъ Хамамъ № 68, Камондо Ханъ  
и на дюзны при Г. Гаджролъ, Аме-  
риканъ Ханъ.

#### Текуща-та цѣна на пары-тѣ.

Отъ 100 гроша Т. лира.

	Гр.		Гр.
Меджидіе . . . . .	106. 24	Рускы полѣ	81
Бешликъ . . . . .	117. —	Наполеонъ	81
Бакжръ . . . . .	350. —	Кремницъ . . . . .	51
Кайме ново	785. —	Англ. лира	109. 5

Консолиде . . . . . гр. 12. 6  
Акціи на Румел. желѣзницѣ фр. 40. —  
31 Октомврий 1879.

Издава ся отъ Американско-то Евангелско  
Общество.

Редакторъ Т. Л. Байнгтонъ.

Въ Американъ-Ханъ.

Въ Печатницѣ-тѣ на А. Х. Бояджиянъ.